

Súd: Okresný súd Bratislava I
Spisová značka: 11Csp/37/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1116224382
Dátum vydania rozhodnutia: 04. 03. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Magdaléna Bošková
ECLI: ECLI:SK:OSBA1:2019:1116224382.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Bratislava I v konaní pred sudkyňou JUDr. Magdalénou Boškovou v právnej veci žalobcu: UniCredit Bank Czech Republic and Slovakia, a.s., sídlo: Želetavská 1525/1, 140 92 Praha 4 - Michle, Česká republika, IČ: 64948242, konajúca na území Slovenskej republiky prostredníctvom organizačnej zložky: UniCredit Bank Czech Republic and Slovakia, a.s., pobočka zahraničnej banky, sídlo: Šancová 1/A, 813 33 Bratislava, IČO: 47 251 336, právne zastúpený: ALTER IURIS, s.r.o., sídlo: Tolstého 9, 811 06 Bratislava, proti žalovanému: O. R., D.. XX.XX.XXXX, H. N.: A. XXXX/XX, Bratislava, H..Č.. S. Ú. na S. H. P. Z., S. W. Č.. XX, XXX XX Ž., o zaplatenie 242,99 EUR s príslušenstvom, takto

rozhodol:

Žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi istinu vo výške 242,99 EUR spolu s úrokom z omeškania vo výške 5,05 % ročne zo sumy 242,99 EUR od 23.08.2016 do zaplatenia, a to do troch dní od nadobudnutia právoplatnosti tohto rozhodnutia.

II. Žalobcovi sa priznáva nárok na náhradu trov konania v plnom rozsahu.

odôvodnenie:

1. Žalobou, doručenou Okresnému súdu Bratislava I dňa 23.11.2016, sa žalobca domáhal voči žalovanému zaplatenia sumy 242,99 EUR spolu s úrokom z omeškania vo výške 5,05 % ročne zo sumy 242,99 EUR od 23.08.2016 do zaplatenia a náhrady trov konania.

1.1 Žalobu odôvodnil tým, že na základe Žiadosti o poskytnutie úveru formou povoleného prečerpania na bežnom účte a Zmluvy o povolenom prečerpaní zo dňa 02.02.2015 poskytol žalovanému úverový rámec vo výške 200 EUR. Žalovaný sa v zmysle čl. 3 bod 1 Obchodných podmienok na poskytovanie úveru formou povoleného prečerpania na bežnom účte (ďalej len "Obchodné podmienky") zaviazal pravidelne mesačne poukazovať v prospech bežného účtu platby tak, aby pohľadávka banky vzniknutá čerpaním povoleného prečerpania bola v deň konečnej splatnosti riadne splatená, ak sa žalovaný a žalobca nedohodli na predĺžení splatnosti povoleného prečerpania na ďalšie obdobie. Ak Zmluva o úvere neurčí inak, úver je splatný uplynutím 12 mesiacov odo dňa podania žiadosti. Nakoľko žalovaný porušil svoje povinnosti vyplývajúce z podmienok dohodnutých v čl. 6 bod 2 písm. a) Obchodných podmienok, t.j. žalovaný do 10 kalendárnych dní od vzniku nepovoleného prečerpania nesplatil nepovolené prečerpanie, aj napriek písomnej výzve žalobcu zo dňa 02.04.2015, žalobca pristúpil k vyhláseniu predčasnej splatnosti úverového rámca ku dňu 02.06.2015. Žalobca vyhotovil vyčíslenie pohľadávky, v ktorom žalovanému vyčíslil svoj finančný nárok. Celkový nedoplatok z predčasne ukončenej zmluvy ku dňu 22.08.2016 predstavuje sumu vo výške 242,99 EUR. Žalobca sa si okrem nároku na zaplatenie nedoplatku po vyhlásení predčasnej splatnosti úveru vo výške 242,99 EUR, ako istiny, v žalobe uplatňuje aj nárok na úroky z omeškania z dlžnej sumy s poukazom na ustanovenia § 369 zákona č. 513/1991 Zb. Obchodný zákonník (ďalej len Obchodný zákonník") v spojení s ustanovením § 3 odsek

1 Nariadenia vlády Slovenskej republiky č. 87/1995 Z. z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka.

2. Uznesením č.k. 11Csp/37/2016-37 zo dňa 11.07.2017 súd v zmysle § 167 ods. 2 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (ďalej len "CSP") vyzval žalovaného na vyjadrenie k žalobe v lehote 15 dní od doručenia uznesenia. Uznesenie spolu so žalobou bolo žalovanému doručené do vlastných rúk dňa 03.05.2018.

2.1. Žalovaný sa k žalobe nevyjadril.

3. Podľa § 290 CSP, spotrebiteľský spor je spor medzi dodávateľom a spotrebiteľom vyplývajúci zo spotrebiteľskej zmluvy alebo súvisiaci so spotrebiteľskou zmluvou.

Podľa § 297 CSP, súd na prejednanie sporu nariadi pojednávanie. Pojednávanie nie je potrebné nariadiť, ak a) sa vo veci rozhoduje rozsudkom pre zmeškanie v prospech spotrebiteľa, b) ide iba o otázku jednoduchého právneho posúdenia veci, skutkové tvrdenia strán nie sú sporné a hodnota sporu bez príslušenstva neprevyšuje 1 000 eur.

4. Súd vo veci rozhodol bez nariadenia pojednávania podľa § 297 písmeno b) CSP, pretože ide iba o otázku jednoduchého právneho posúdenia veci, skutkové tvrdenia strán nie sú sporné a hodnota sporu bez príslušenstva neprevyšuje 1 000 eur.

5. Súd sa oboznámil s obsahom predložených a označených listinných dôkazov - fotokópia výpisu z knihy účtov k 22.08.2016 UniCredit Bank Czech Republic and Slovakia, a.s., pobočka zahraničnej banky; fotokópia Žiadosti o poskytnutie úveru formou povoleného prečerpania na bežnom účte a Zmluvy o povolenom prečerpaní zo dňa 02.02.2015; fotokópia Obchodných podmienok na poskytovanie úveru formou povoleného prečerpania na bežnom účte prevzaté žalovaným dňa 02.02.2015, fotokópia Oznámenia o schválení žiadosti zo dňa 02.02.2015, fotokópia Upomienky č. 2 - výzva na úhradu záväzku zo dňa 02.04.2015, fotokópia neprevzatej zásielky pre žalovaného datovanej 04.04.2015; fotokópia Oznámenia o predčasnej splatnosti úveru a výzvy na úhradu celého zostatku úveru zo dňa 02.06.2015; fotokópia neprevzatej zásielky pre žalovaného zo dňa 03.06.2015, ktorá bola vrátená ako neprevzatá v odbernej lehote dňa 24.06.2015; fotokópia Obrátov na účte žalovaného ku dňu 12.08.2016; výpis z obchodného registra žalobcu, z ktorých ustálil skutkový stav veci, ktorý je pre meritórne rozhodnutie nevyhnutný a z ktorých vyplynuli skutočnosti uvedené v návrhu:

5.1. Žalovaný v postavení žiadateľa o úver podal u žalobcu - banky dňa 02.02.2015 Žiadosť o poskytnutie úveru formou povoleného prečerpania na bežnom účte a Zmluvy o povolenom prečerpaní. Žalobca vzhľadom na žiadosť žalovaného Oznámením zo dňa 02.02.2015 žalovanému oznámil poskytnutie povoleného prečerpania na bežnom účte žalovaného č. XXXXXXXXXXX/XXXX, na základe ktorého poskytol žalovanému úver vo forme povoleného prečerpania bežného účtu vo výške úverového limitu 200 EUR. Úver bol poskytnutý pri úrokovej sadzbe 14 % ročne. Na základe Oznámenia o predčasnom splatení úveru zo dňa 02.06.2015 došlo k zosplateniu úveru ku dňu 02.06.2015 a žalobca žalovaného vyzval na zaplatenie dlžnej sumy do 5 dní od doručenia oznámenia. Oznámenie obsahujúce túto výzvu bolo žalobcovi doručené vrátením nedoručenej zásielky žalovanému ako neprevzatej v odbernej lehote dňa 24.06.2015. Z obsahu žaloby súd vyplýva, že žalovaný ku dňu podania žaloby neuskutočnil žiadnu úhradu svojho dlhu vo výške 242,99 EUR. Súd konštatuje, že žalovaný, ktorému bola žaloba a jej prílohy riadne doručené do vlastných rúk, tvrdenia žalobcu ani listinné dôkazy predložené žalobcom nerozporoval.

6. Podľa § 488 zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník (ďalej len "Občiansky zákonník"), záväzkovým vzťahom je právny vzťah, z ktorého veriteľovi vzniká právo na plnenie (pohľadávka) od dlžníka a dlžníkovi vzniká povinnosť splniť záväzok.

Podľa § 489 Občianskeho zákonníka, záväzky vznikajú z právnych úkonov, najmä zo zmlúv, ako aj zo spôsobenej škody, z bezdôvodného obohatenia alebo z iných skutočností uvedených v zákone.

Podľa § 261 ods. 6 písm. d) Obchodného zákonníka, touto časťou zákona sa spravujú bez ohľadu na povahu účastníkov záväzkové vzťahy zo zmluvy o predaji podniku alebo jeho častí (§ 476), zmluvy o

úvere (§ 497), zmluvy o kontrolnej činnosti (§ 591), zasielateľskej zmluvy (§ 601), zmluvy o prevádzke dopravného prostriedku (§ 638), zmluvy o tichom spoločenstve (§ 673), zmluvy o otvorení akreditívu (§ 682), zmluvy o inkase (§ 692), zmluvy o bankovom uložení vecí (§ 700), zmluvy o bežnom účte (§ 708) a zmluvy o vkladovom účte (§ 716).

Podľa § 497 Obchodného zákonníka, zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

Podľa § 502 ods. 1 Obchodného zákonníka (v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy), od doby poskytnutia peňažných prostriedkov je dlžník povinný platiť z nich úroky v dojednanej výške, inak v najvyššej prípustnej výške ustanovenej zákonom alebo na základe zákona. Ak úroky nie sú takto určené, je dlžník povinný platiť obvyklé úroky požadované za úvery, ktoré poskytujú banky v mieste sídla dlžníka v čase uzavretia zmluvy. Ak strany dojednávajú úroky vyššie než prípustné podľa zákona alebo na základe zákona, je dlžník povinný platiť úroky v najvyššie prípustnej výške.

Podľa § 506 Obchodného zákonníka (v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy), ak je dlžník v omeškaní s vrátením viac než dvoch splátok alebo jednej splátky po dobu dlhšiu ako tri mesiace, je veriteľ oprávnený od zmluvy odstúpiť a požadovať, aby dlžník vrátil dlžnú sumu s úrokmi.

Podľa § 708 ods. 1 a 2 Obchodného zákonníka, zmluvou o bežnom účte sa zaväzuje banka zriadiť od určitej doby na určitú menu bežný účet pre jeho majiteľa. Na uzavretie zmluvy sa vyžaduje písomná forma.

Podľa § 709 ods. 1 Obchodného zákonníka, banka je povinná prijímať na bežný účet v mene, na ktorú znie, peňažné vklady alebo platby uskutočnené v prospech majiteľa účtu a z peňažných prostriedkov na bežnom účte podľa písomného príkazu majiteľa účtu alebo pri splnení podmienok určených v zmluve vyplatiť mu požadovanú sumu alebo uskutočniť v jeho mene platby ním určeným osobám. Banka je povinná prijímať platby na bežný účet, vykonávať platby z bežného účtu a vykonávať zúčtovanie uskutočnených platieb v súlade so zmluvou o bežnom účte a v lehotách a za ďalších zákonom ustanovených podmienok pre poskytovanie platobných služieb.

Podľa § 710 Obchodného zákonníka, ak je v zmluve určené, že banka vykoná do určitej sumy príkazy na platby, aj keď nemá na to potrebné peňažné prostriedky na účte, spravujú sa práva a povinnosti strán pri uskutočnení týchto platieb zmluvou o úvere (§ 497 a nasl.).

Podľa § 711 ods. 1 Obchodného zákonníka, za vykonanie platieb je banka oprávnená požadovať úhradu nákladov s tým spojených a použiť na ich započítanie peňažné prostriedky na účte.

Podľa § 52 ods. 1 zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník (ďalej len "Občiansky zákonník") (v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy), spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom.

Podľa § 52 ods. 2 Občianskeho zákonníka (v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy), ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné.

Podľa § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka, ak ide o plnenie zo spotrebiteľskej zmluvy, ktoré sa má vykonať v splátkach, môže dodávateľ uplatniť právo podľa § 565 najskôr po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky a keď súčasne upozornil spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie tohto práva.

Podľa § 565 Občianskeho zákonníka, ak ide o plnenie v splátkach, môže veriteľ žiadať o zaplatenie celej pohľadávky pre nesplnenie niektorej splátky, len ak to bolo dohodnuté alebo v rozhodnutí určené. Toto právo však môže veriteľ použiť najneskôr do splatnosti najbližšie nasledujúcej splátky.

Podľa § 1 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov (ďalej len "zákon o spotrebiteľských úveroch") (v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy), tento zákon upravuje práva a povinnosti súvisiace s poskytovaním spotrebiteľského úveru na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere, podmienky poskytovania spotrebiteľského úveru, náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere, spôsob výpočtu celkových nákladov spotrebiteľa spojených s poskytovaním spotrebiteľského úveru a ďalšie opatrenia na ochranu spotrebiteľa.

Podľa § 1 ods. 2 zákona o spotrebiteľských úveroch (v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy), spotrebiteľským úverom na účely tohto zákona je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi.

Podľa § 1 ods. 3 písm. h) zákona o spotrebiteľských úveroch (v znení účinnom ku dňu uzavretia zmlúv), spotrebiteľským úverom nie je úver formou povoleného prečerpania, ktorý sa musí splatiť do jedného mesiaca, ak v § 4 ods. 14 nie je ustanovené inak.

Podľa § 1 ods. 4 zákona o spotrebiteľských úveroch (v znení účinnom ku dňu uzavretia zmlúv), na spotrebiteľský úver formou povoleného prečerpania, ktorý sa musí splatiť na požiadanie alebo do troch mesiacov, sa vzťahujú ustanovenia § 1, § 2, § 3 ods. 1 písm. a) až d) a § 3 ods. 3, § 4 ods. 14, § 5 až 8, § 9 ods. 1, 4, 6 až 8, § 10, § 11, § 12 ods. 2, § 15, § 17, § 20 až 23 a § 25 až 27.

Podľa § 2 písm. d) zákona o spotrebiteľských úveroch (v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy), na účely tohto zákona sa rozumie zmluvou o spotrebiteľskom úvere zmluva, ktorou sa veriteľ zaväzuje poskytnúť spotrebiteľovi spotrebiteľský úver a spotrebiteľ sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom.

Podľa § 10 ods. 1 zákona o spotrebiteľských úveroch (v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy), zmluva o spotrebiteľskom úvere formou povoleného prečerpania, ktorý sa musí splatiť na požiadanie alebo do troch mesiacov, musí obsahovať tieto náležitosti: a) podľa § 9 ods. 2 písm. a), b), d), f), g), i) a w) ,b) povinnosť spotrebiteľa kedykoľvek zaplatiť takýto úver na žiadosť veriteľa v plnej výške, c) výšku poplatkov spojených so spotrebiteľským úverom od uzavretia zmluvy o spotrebiteľskom úvere a podmienky, za akých sa tieto poplatky môžu meniť.

Podľa § 11 ods. 1 písm. c) zákona o spotrebiteľských úveroch (v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy), poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak zmluva o spotrebiteľskom úvere formou povoleného prečerpania, ktorý sa

7. Postupujúc podľa uvedenej právnej úpravy súd žalobe vyhovel v celom rozsahu nakoľko mal preukázanú jej dôvodnosť. Žalobca neuplatnil žalobou nijaké nároky, ktoré by mu nebolo možné priznať, za situácie, keď súd podrobil právny vzťah strán sporu kontrole podľa zákona o spotrebiteľských úveroch. Zmluva o úvere formou povoleného prečerpania predstavuje tzv. absolútny obchodný záväzkový vzťah podľa citovaného § 261 ods. 6 písm. d) Obchodného zákonníka. Je však zároveň zrejmé, že predmetná zmluva je súčasne spotrebiteľskou zmluvou a na žalovaného je potrebné hľadieť ako na spotrebiteľa, pretože pri uzatváraní nekonal v rámci predmetu svojej obchodnej alebo podnikateľskej činnosti, teda na právny vzťah založený zmluvou o spotrebiteľskom úvere (formou povoleného prečerpania) je potrebné aplikovať aj príslušné ustanovenia Občianskeho zákonníka o spotrebiteľských zmluvách (§ 52 a nasl. Občianskeho zákonníka). Podľa názoru súdu uvedený záver vyplýva zo skutočností, že tzv. spotrebiteľské zmluvy, i keď sú upravené v Občianskom zákonníku, nepredstavujú osobitný zmluvný typ aplikovateľný len na občianskoprávne vzťahy, naopak príslušné ustanovenia Občianskeho zákonníka je potrebné aplikovať na všetky právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ bez ohľadu na to, či ide o občianskoprávny alebo obchodnoprávny vzťah. Preto na právny vzťah žalobcu a žalovaného založený zmluvou o spotrebiteľskom úvere aplikoval súd ustanovenia Občianskeho zákonníka týkajúce sa spotrebiteľských zmlúv. Uzavretú zmluvu súd zároveň podriadil aj pod právny režim zákona o spotrebiteľských úveroch, nakoľko spotrebiteľským úverom sa na účely tohto zákona považuje okrem iného aj dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere formou povoleného prečerpania na účte. Vyhodnotením listinných dôkazov predložených žalobcom súd dospel k záveru, že predmetom žaloby sú nároky, na ktoré má žalobca zákonný nárok, preto žalobcovi priznal nárok na zaplatenie istiny 242,99 EUR.

8. Podľa § 369 ods. 1 Obchodného zákonníka, ak je dlžník v omeškaní so splnením peňažného záväzku alebo jeho časti, vzniká veriteľovi, ktorý si splnil svoje zákonné a zmluvné povinnosti, právo požadovať z nezaplatenej sumy úroky z omeškania vo výške dohodnutej v zmluve, a to bez potreby osobitného upozornenia.

Podľa § 369 ods. 3 Obchodného zákonníka, ak záväzok vznikol zo spotrebiteľskej zmluvy a dlžníkom je spotrebiteľ, možno dohodnúť úroky z omeškania najviac do výšky ustanovenej podľa predpisov občianskeho práva.

Podľa § 517 ods. 1 a 2 Občianskeho zákonníka, dlžník, ktorý svoj dlh riadne a včas nesplní, je v omeškaní. Ak ho nesplní ani v dodatočnej primeranej lehote poskytnutej mu veriteľom, má veriteľ právo od zmluvy odstúpiť; ak ide o deliteľné plnenie, môže sa odstúpenie veriteľa za týchto podmienok týkať aj len jednotlivých plnení. Ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

Podľa § 3 nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z. z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka (ďalej len "nariadenie vlády SR č. 87/1995 Z. z.") (v znení účinnom ku dňu vzniku omeškania), výška úrokov z omeškania je o päť percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

9. Keďže žalovaný je v omeškaní s plnením peňažného dlhu, súd priznal žalobcovi aj úrok z omeškania vo výške 5,05 % ročne zo sumy 242,99 EUR počítanej od 23.08.2016 do zaplatenia. Súd poznamenáva, že z listinných dôkazov vyplýva, si žalobca mohol uplatniť úrok z omeškania už od 03.06.2015, t.j. deň nasledujúci po dni, keď vyhlásil úver za predčasne splatný. V žalobnom petite si však žalobca uplatnil úrok z omeškania od 23.08.2016, pričom súd nemôže rozhodovať ultra petita partium. Preto súd žalobcovi priznal úrok z omeškania odo dňa, ktorý žiadal v žalobnom petite. Čo sa týka samotnej výšky ročnej percentuálnej sadzby úroku z omeškania, súd sa vzhľadom na ustanovenie § 369 ods. 3 Obchodného zákonníka riadil právnou úpravou úrokov z omeškania občianskeho práva, a to § 517 ods. 1 a 2 Občianskeho zákonníka v spojení s § 3 ods. 1 nariadenia vlády č. 87/1995 Zb. v znení účinnom od 01.02.2013, keďže záväzkový vzťah medzi účastníkmi konania vznikol po tomto dátume. Základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky k prvému dňu omeškania, dňa 03.06.2015 (deň po splatnosti úveru), bola 0,05 %, preto žalobcovi po pripočítaní 5 percentuálnych bodov v zmysle posledného citovaného ustanovenia patrí úrok z omeškania vo výške 5,05 %, t.j. tak ako si ho uplatnil.

10. O nároku na náhradu trov konania súd rozhodol podľa § 255 ods. 1 CSP. Žalobcovi súd priznal náhradu trov konania v plnom rozsahu, pretože bol v spore plne úspešný. O výške náhrady trov konania súd v zmysle § 262 ods. 2 CSP rozhodne samostatným uznesením vydaným vyšším súdnym úradníkom po právoplatnosti tohto rozsudku.

Poučenie:

Proti rozsudku je prípustné odvolanie v lehote 15 dní od doručenia rozsudku na súde, proti ktorého rozsudku smeruje. Odvolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané. Odvolanie len proti odôvodneniu rozhodnutia nie je prípustné.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

a) neboli splnené procesné podmienky,

b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,

- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

Exekúciu vykoná ten exekútor, ktorého v návrhu na vykonanie exekúcie označí oprávnený (§ 38 zák. č. 233/1995 Z. z.) a ktorého jej vykonaním poverí súd, ak osobitný predpis alebo tento zákon neustanovuje inak (§ 29 zákona č. 233/1995 Z. z.).